

1981ல் தோழர் செல்லப்பா நாகராசா (வாத்தி) அவர்களால் தமிழ்மக்கள் பாதுகாப்பு பேரவை இயக்கத்தை கட்டுவதற்காக முன்வைத்த அறிக்கை இது. தோழர்கள் அழகன் .நெப்போலியன். மனோமாஸ்டர். பாலன் .மனோ. சசி போன்றவர்களால் இது விவாதிக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தமிழின விடுதலைக்கான
அடிப்படைப் பொது வரைமுறைகள்

இலக்கின்றி அம்பு எய்வதில்லை. சேருமிடமின்றி பயணம் தொடங்கப்படுவதில்லை. அதுபோல எதிரிகளற்ற இயக்கமென்று எதுவும் இருக்க முடியாது. உலக வரலாற்று அனுபவத்தை தொடுத்து கடந்தகால இயக்கங்கள் பலவும் தோல்விக்குள்ளானதன் முதன்மையான காரணத்தை, “எதிரிகளையும் நண்பர்களையும் இனம் பிரிக்க அவை தவறியதே” என ஓரறிஞர் கூறியுள்ளார்.

எனவே இலட்சியத்திலும் கொள்கையிலும் தவறிழைக்காமல் இருக்க வேண்டுமானால் எதிரிகளும், சந்தர்ப்பவாதிகளும், துரோகிகளும், ஊடுருவி திசை திருப்பி சீரழித்து விடாமல் இருக்க வேண்டுமானால் எதிரிகள் யார்? நண்பர்கள் யார்? தலைமை யார்? பாதை எது? அமைப்பு எது? போன்றவற்றில் திட்டவட்டமான தெள்ளத் தெளிவான வெளிப்படையான அறிவிப்புகள் எந்தவொரு மக்கள் இயக்கத்திற்கும் கட்டாயம் தேவை. இப்போது வரையறைகளுக்கு பெயரே இயக்கத்தின் கொள்கைத் திட்டம் (Strategy) என்பதாகும். இது எதிரிகளுட்பட்ட அனைவருமறிந்த பகிரங்கமானதொன்றாகவே இருக்க முடியும். செயல்முறைத் தந்திரங்கள் (Tactics) படைத்துறை அம்ச நடவடிக்கைகள் போன்றவைகள் மட்டுமே எந்தவொரு இயக்கத்திற்கும் இரகசியத்திற்கு உட்பட்டதாக இருக்க முடியும்: இருக்கவும் வேண்டும். இலங்கையில் தமிழின மக்களின் விடுதலை இயக்கங்களும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல.

பைத்தியம் தீர்ந்தால் தான் கல்யாணம் நடக்கும். கல்யாணம் நடந்தால் தான் பைத்தியம் தீரும் என்பது போல், ஒரு பகுதியினர் இனப்பகை ஒழிந்தால் தான் மக்கள் புரட்சியென்றும், மக்கள் புரட்சி செய்தால் தான் இனமுரண்பாடு தீர்க்கப்படும் என்றும் வாதிடுகின்றனர். ஆனால் ஒரு மருத்துவ விஞ்ஞானி

தீரக்கூடிய பைத்தியமா? அல்லது கல்யாணத்தின் மூலம் தீர்க்கக்கூடிய பைத்தியமா? என்பதை ஆய்வின் மூலம் அறிந்துகொள்வான். அதேபோல உலக வரலாற்றையும், சமுதாயத்தையும் பற்றி விஞ்ஞானபூர்வமாக முதன் முதலில் வரையறுத்துக் கூறியவர் கார்ல் மார்க்ஸ். அவர் ஒரு சமூக விஞ்ஞானி. தொழில் துறையில் உற்பத்தி முறையில் முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறையில் இருந்த ஜரோப்பிய நாட்டில் ஒரு வர்க்கத்தட்டை தூக்கி எறிந்து இன்னொரு வர்க்கத்தட்டை ஆட்சிக்கு கொண்டு வந்தவர்

லெனின். இவர் ஒரு நடைமுறை சமூக விஞ்ஞானி. உற்பத்தி முறையில் முன்னேற்றமடையாத மூன்றாம் உலக நாடுகளில் புரட்சியை நடாத்தி பாட்டாளி வர்க்க ஆட்சியை நிலைநிறுத்துவதற்குரிய புதிய ஜனநாயகப் புரட்சியை வழிவகுத்தவர் மாவோ. எனவே மார்க்சிய தத்துவத்தின் அடிப்படையில் மார்க்சிய - லெனிய - மாவோவிச சிந்தனையின் வெளிச்சத்தில் எமது இயக்கமானது எமது நாட்டில் தேசிய இன விடுதலையையும் மக்கள் புரட்சியையும் நோக்கி இயங்கியல் பொருள் முதல் வாத விஞ்ஞானக் கோட்பாட்டைப் பிரயோகித்து தொடர்ச்சியான நீண்டதொரு போராட்டத்தைத் தொடரும்.

இலங்கையில் தமிழின ஒடுக்கு முறையானது, 1948-இலிருந்து படிப்படியாக அதிகரித்து வருகின்றது. மலையக மக்களின் குடியரிமை வாக்குரிமை பாரம்பரிய தமிழர்களின் நிலப்பரப்பு திட்டமிடப்பட்டு “அபிவிருத்தி” என்ற பெயரில் சிங்கள இன மக்களை குடியேற்றி பறிக்கப்படுதல். நடுத்தர வர்க்க தமிழின மக்களின் வாழ்வுப் பிழைப்பாகிய நிருவாக சேவையிலும் அதற்குரிய உயர்கல்வி வாய்ப்புக்களிலும் பாதிப்பை ஏற்படுத்துதல். விவசாய உற்பத்தியில் (அரசுகள் மாறுபட மாறுபட) வாய்ப்புகளும் வயிற்றிலடியும் மாறிமாறி ஏற்படுத்தப்படுதல். வன்முறைகளை ஒழிப்பது என்ற பெயரில் தமிழின மக்கள் மேல் அரச படையின் பயங்கரவாதம். இஇவ்வாறான முகாமையான இன ஒடுக்கு முறையும் அதன் பக்கவிளைவாய் உருவாகும் எண்ணற்ற சிக்கல்களும், இலங்கை ஆளும் கும்பலின் ஒடுக்குமுறை ஆட்சியில் சிங்கள இனமக்களை விட அதிகமான அளவு ஒடுக்கு முறையை தமிழ் இன மக்கள் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்றதற்கு வழி வகுத்திருக்கின்றது.

ஆனால் இன்று நடப்பில் இருக்கும் இன ஒடுக்கு முறையானது எவ்வாறு தோற்றம் கொண்டது? இதன் சூத்திரதாரிகள் யார்? அவர்கள் அப்படி செய்வதற்குரிய காரணம் என்ன? என்பவை பற்றி எமக்குத் தெளிவான சமூகக் கண்ணோட்டம் இருந்தாலே இன ஒடுக்கு முறையையும் இதர ஒடுக்கு முறையையும் உடைத்தெறிந்து, மக்கள் ஜனநாயக ஆட்சியை நிலைநிறுத்த முடியும்.

1505 ஆம் ஆண்டளவில் வியாபாரத்திற்காக இலங்கை வந்த போர்த்துக்கீசர் தமது நிபந்தனைகளுக்கு கட்டுப்படாத உள்நூர் நிலப்பிரபுத்துவ மன்னர்களை ஆயுதம் மூலம் அடிபணிய வைத்து தமக்குரிய சட்டம், ஆட்சி, நீதி, மதம் என்பவற்றை ஏற்படுத்தி தமது கடல் வாணிபத்தைச் செய்யத்தொடங்கினர். இவர்களின் வாணிபமானது கடல்வழி சம்பந்தப்பட்டதால், இலங்கைத் தீவைச் சுற்றிவர நான்கு மைல் நிலப்பரப்பையே தமது ஆளுகைக்குள் கொண்டு வந்தனர். மையப்பகுதியில் உள்ள தமிழ் மன்னர்களோ, சிங்கள மன்னர்களோ

இவர்களால் தோற்கடிக்கப்படவில்லை. தொடர்நடது வந்த ஒல்லாந்தர்களும் இவ்வாறான தன்மையையே நிலைநிறுத்தினர்.

1716-ல் வந்த பிரித்தானிய விரிவாக்க சக்தியானது உற்பத்தி செய்து வியாபாரம் செய்யும் கூட்டம். ஆகையால் மூழு இலங்கையையும் தனது ஆதிக்கத்திற்குள் கொண்டுவர முயற்சி செய்தது. உள்நூரிலுள்ள விவசாயப் பெருந்தோட்ட செய்கைக்கும் கனிப்பொருள்களின் தேவையையும் வேண்டி மையப் பகுதியிலுள்ள மன்னர்களுடன் சமர் புரிந்தது. தமிழின மன்னர்களில் பண்டார வன்னியனும், சிங்கள மன்னர்களில் விக்கிரம சிங்கனும் நிலப்பிரபுக்களாகிய கெப்பெட்டி பொல போன்றவர்களும் துவந்த யுத்தம் புரிந்து தமத ஆட்சியதிகாரத்தைப் பறிகொடுத்தனர். மலைப் பகுதிகளிலுள்ள காடுகளை வளப்படுத்தவும் பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கையை மேற்கொள்ளவும் தென்னிந்தியாவிலுள்ள தமிழின ஏழைக் கூலிகளைக் கொண்டு வந்து குடியேற்றினர்.

இதனால் நாட்டுச் சுகந்திரத்தையோ மக்கள் புரட்சியையோ செய்யாதபடி இந்தியத் தமிழர்கள் கூலியாட்களாகவும் யாழ்குடாத் தமிழர்கள் அறிவுப் பணி செய்பவர்களாகவும் ஆக்கப்பட்டனர். இதில் உருவாகும் இனப்பகைமையானது பிரிட்டிஷ் ஆளும் கும்பலுக்கு “தொல்லை” கொடுக்காததாக ஊர் இரண்டு பட்டால் கூத்தாடிக்குக் கொண்டாட்டம் என்ற வகையில் பேருதவி செய்தது. இது திறமையானவொரு இராஜதந்திர நடவடிக்கையாகும். குருவின் தந்திரத்தை இன்றும் இலங்கை ஆளும் கும்பல் நடைமுறைப்படுத்தி வருகின்றது. இதன் வளர்ந்த ஒரு கட்டமே இன்று இலங்கையின் பிரதான முரண்பாடாகிய இனச்சிக்கல்.

1948-ல் ஆட்சியதிகாரமானது பிரிட்டிஷாருக்கு சேவை செய்யும் நிலப்பிரபுத்துவ தரகு முதலாளித்துவ சக்திகளிடமே ஆட்சியதிகாரமானது கை மாறியது. ஆனால் சொல்லப்படும் ஜனநாயகத்தின் பெயரில் பெரும்பான்மை சிங்களவரே அதிகாரத்தில் அதிகளவு பங்கு கொண்டனர். சிங்கள இன மக்கள் உட்பட கசல மக்களுமாக, மக்கள் புரட்சியையோ அல்லது தமிழின மக்களுடன் சேர்ந்து தமிழின மக்களின் உரிமைகள் விடுதலைக்காகவோ போராடாதபடி மலையக மக்களின் வாக்குரிமை, குடியுரிமை பறிக்கப்பட்டு அநாதைகளாக, அடிமைகளாக, கையாலாகாதவர்களாக ஆக்கப்பட்டனர்.

இதை எதிர்த்து பாரம்பரிய தமிழர்களோ அல்லது புரட்சிகர, சமசமாஜ, கம்யூனிச இயக்கங்களோ வன்மையான எதிர்ப்புக் கொடுத்து தொடர் போராட்டம் நடாத்தவில்லை. ஒரு சில முணுமுணுப்புக்களுடனும் ஒரு சிலர் புதுக்கட்சி தொடங்குவதுடனும் ஓய்ந்தனர். முணுமுணுத்தவர்கள்

புரட்சிக்குப் பின்னர் பாாத்துக் கொள்ளலாம் என்றும் புதுக்கட்சி தொடங்கிய தமிழரசுக் கட்சியினர் தமத பாரம்பரிய தமிழர்கள் நலன்களிலும், பாராளுமன்ற நாற்காலிகளை பகிர்ந்து கொண்டனர்.

இன விடுதலை என்பதன் அர்த்தமே அந்நிய இனத்தின் இனவெறி சக்திகளின் ஒடுக்குமுறைச் சுரண்டலில் இருந்து விடுதலையடைந்து தனது மொழி, இன, கலாச்சாரம் வளர வழி வகுப்பதென்பதாகும். இன்றைய உலகமென்பது 500 ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய உலகமல்ல. முதல் உலக யுத்தம், இரண்டாம் உலக யுத்தம் வரை நடந்து முடிந்து உலகத்தின் மூலைமுடுக்கும் தத்தம் செல்வாக்கு மண்டலங்களாக ஏகாதிபத்தியங்களால் பங்கிடப்பட்டுள்ள ஏகாதிபத்திய யுக உலகமாகும். அதற்கென்றே அணுகுண்டுகளும், ஏவுகணைகளும், துணைக்கோள்களும், இராணுவத் தளங்களும் சர்வதேச அளவில் நிறுவப்பட்டு மேலாதிக்கத்திற்காக இரஷ்ய அமெரிக்க வல்லரசுகள் தங்களுக்குள் போட்டியிட்டுக் கொண்டிருக்கும் உலகமாகும். உலக சமூக வளர்ச்சியில் இந்நிலையில் நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ இரஷ்ய அமெரிக்க வல்லரசுகளுக்கு சம்பந்தமற்ற நாடெதுவும், நிகழ்ச்சியெதுவும் இருக்கமுடியாது. இரஷ்ய அமெரிக்க வல்லரசுகள் அப்படி இருக்கக் காரணமே அவைகளுக்கு தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள அப்படியின்றி வேறு வழியில்லை. அதாவது சுகந்திரமான அந்நாடுகள் தங்களின் வளர்ச்சிப்போக்கில் தத்தம் நாடுகளின் இயற்கை கனிவளங்களை இரும்பு, நிலக்கரி, பெட்ரோல் போன்றவற்றை தத்தம் மக்களின் வாங்கம் சக்தியை தீர்த்துக் கொண்டுள்ளன. அதனால் பொருளுற்பத்தியை நாடாத்த மேலும் மேலும் மூலப்பொருட்கள் அவசியப்படுகின்றன. அப்படி உற்பத்தியாவதும் விற்கப்படாமல் தேங்கி குவிந்துவிடுகின்றன. இந்நெருக்கடியை தத்தம் நாட்டு மக்கள் தலையில் சுமத்தும் முயற்சியையும் அவர்களின் ஒன்றுபட்ட போராட்டங்கள் முறியடிக்கின்றன. அத்துடனின்றி அவர்களின் குறைந்தபட்ச தேவைகளுக்கான போராட்டங்கள் ஆளும் வர்க்கங்களையே தூக்கியெறிந்து விடும் புரட்சிகர நிலைக்கு இட்டுச் செல்கின்றன. அதிலிருந்து அவைகள் தப்பவேண்டுமாயின் பொருளுற்பத்தியை தொடர வேண்டுமாயின் மேற்கூறிய தேவைகளுக்காக இதர பின்தங்கிய நாடுகளை, இனங்களை அடிமைப்படுத்தி அவைகளின் சொந்த கைத்தொழில் சிறுதொழில்களையும், வர்த்தகத்தையும் மொழி இன கலாச்சாரத்தையும் நசுக்கி, தனது மொழி இன கலாச்சாரத்தைத் திணித்து கொள்ளை அடிக்கின்றன. அதைச் செய்யவே இரஷ்ய, அமெரிக்க வல்லரசுகள் வெறிபிடித்து அலைகின்றன. உலகம் முழுவதும் தளங்களை நிறுவியுள்ளன. எனவே உலகத்தின் மொழி இனங்கள் அனைத்தின் ஒட்டுமொத்தமான எதிரி இருவல்லரசுகளுமேயாகும்.

ஆனால் இதைச் செய்வதில் செல்வாக்கு மண்டலங்களைப் பகிர்ந்து கொள்வதில் இவர்களுக்குள் கடும் போட்டி நிலவுகிறது. அக்காரணத்தால் இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தங்களை, அடுத்தவரின் ஒடுக்குமுறை

சுரண்டலில் இருந்து மீட்கும் இன விடுதலைக்காரர் என்ற பாசவலையை விரிக்கின்றனர். இதை நம்பி ஏமாறும் ஒவ்வொரு பின்தங்கிய இனமும் இவர்களின் சிலந்தி வலைக்குள் வீழ்ந்து மடிகின்றன. இருக்கும் அடிமைத் தளையிலிருந்து விடுபடுவதாக எண்ணி முன்னிலும் பெரிய புதை சேற்றுக்குள் மாட்டிக் போள்கின்றன.

பின்தங்கிய நாடுகளும் இனங்களும் குடியேற்ற(காலனிய) அடிமைத் தளையிலிருந்தவை. அப்பொழுது ஒவ்வொரு நாட்டிலும் ஒவ்வொரு இனத்தலும் உள்ளூர் கைத்தொழில்களும், சிறு தொழில்களும், வர்த்தகமும் மொழி இனக் கலாச்சாரமும் பூண்டோடு நசுக்கப்பட்டு உள்ளூர்த் தன்மையே தலையெடுக்காமல் தடுக்கப்பட்டது. தங்களின் மொழி இனக் கலாச்சாரத்தை சரக்குகள் இறக்குமதி ஏற்றுமதியை கூட்டுத் தொழிலை ஒட்டு மொத்தத்தில் எசமானுத்துவத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும் தரகுமுதலாளிகள் நிலப்பிரபுக்கள் சமூகத்தட்டுகள் மட்டுமே வளர்க்கப்பட்டது. முதலாம், இரண்டாம் உலக யுத்தங்களால் அடிவாங்கி, உலகம் தழுவி மக்கள் எதிர்ப்பை எதிர்கொண்ட குடியேற்றவாதிகள் வேறு வழியின்றி “சுகந்திரம்” என்ற பெயரில் அதிகார மாற்றத்தை இந்த தரகு முதலாளித்துவ நிலப்பிரபுத்துவ சமூகத்தட்டுக்களிடையே ஒப்படைத்துச்சென்றனர்.

குடியேற்ற காலத்தில் தனது நாட்டு மக்களையன்றி தனது மொழி இன கலாச்சார வளர்ச்சி பற்றி கொஞ்சம்கூட அக்கறையற்று குடியேற்ற எசமானின் மொழி இன கலாச்சாரத்தை ஏற்று சேவை செய்ததின் மூலம் கிடைத்த பிச்சை தான் இன்றும் தனது மொழி இனம்பற்றி அக்கறையற்று “சுகந்திர” நாடு என்ற போர்வையில் “அந்நிய உதவி” என்ற பெயரில் அந்நிய அமெரிக்க, இரஷ்ய வல்லரசுகளுக்கு சேவை செய்து வருகின்றது. மொழி இன வளர்ச்சியை நசுக்கி கொள்ளையடித்து வருகின்றது. இச்சக்திகள் தான் இன விடுதலையின் எதிரிகள்.

இரஷ்ய, அமெரிக்க ஏகாதிபத்திய சக்திகளும் ஒவ்வொரு நாட்டிலும் ஒவ்வொரு இனத்திலும் உள்ள தரகு முதலாளித்துவ நிலப்பிரபுத்துவ சக்திகளுமே ஒவ்வொரு மொழி இனத்தின் இனவிடுதலைக்கும் எதிரிகளாவர்.

இந்த ஒட்டுமொத்த பார்வையை மக்கள் பெற்று விட்டால் தங்களின் கொள்ளை இன ஒடுக்கல் நோக்கத்தை நிறைவேற்றிகொள்ள முடியாது என்பதால் இதனை எதிர்ப்பதையும் ஒன்றை மூடி மறைத்து நண்பனாக

காட்டி மற்றதை மட்டும் எதிரியாகக் காட்டுவதையும் இச்சக்திகள் தங்களின் இலட்சியமாகக் கொண்டுள்ளன.

எமது நாட்டிலுள்ள தரகு சக்திகள் அதைத்தான் செய்து கொண்டிருக்கின்றன. ஒன்றை முடிமறைத்து நண்பனாக்கி அவனிடமிருந்து பணம் ஆயுதம் படை உதவி பெற்று மற்றதை மட்டும் எதிரியாக்கி எதிர்ப்பதற்குப் பெயர் இனவிடுதலையல்ல. அந்நிய சக்தி ஒன்றிற்கு சேவை செய்யும் இனத்துரோக நாட்டுத்துரோக கைக்கூலித்தனமேயாகும். வங்க தேசம் - பாகிஸ்தான், சிங்கப்பூர் - மலேசியா போன்ற கொள்ளை அடிக்கும் பரப்பின் பாகப்பிரிவினையே அது.

எதிரிகள் யார் என்று ஒட்டுமொத்தமாக மதிப்பிடாமல் ஒரு பகுதியை மட்டும் எதிரியாகக் கருதி மறுபகுதியை நண்பனாக கருதி ஒன்றாக அணி சேர்ந்ததால் தான் நடந்த போராட்ட எழுச்சிகளில், புரட்சிகளில் மீண்டும் எதிரிகளின் ஆதிக்கம் தலையெடுத்தது என்ற வரலாற்று உலக அனுபவம் தமிழினத்திற்கும் புதியதல்ல.

தமிழின விடுதலையின் எதிரிகளை வரையறுத்தபின் நண்பர்களை வரையறுக்க வேண்டும். தொழிலாளர்கள் தொடக்கம் தமிழ்தேசிய முதலாளிகள் வரை எல்லா சமூகத்தட்டுக்களுமே தமிழின விடுதலையின் நண்பர்களாவர். ஏனெனில் தமிழினத்தின் இச்சமூகத்தட்டுக்கள் அனைத்தும் மொழி இன ஒடுக்குமுறையால் அழிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. அதனை ஒழித்து தமிழின விடுதலையை சாதிப்பதென்பது இச்சமூகத்தட்டுக்கள் அனைத்துக்குமே கட்டாயத் தேவை.

எதிரிகளையும் நண்பர்களையும் வரையறுத்தபின் தலைமை தாங்கும் சமூகத்தட்டை வரையறுக்க வேண்டும். உலகளவில் எல்லா இனங்களின் மொழி இன கலாச்சாரத்தை நசுக்கி அடிமைப்படுத்தி வருவது இரு ஏகாதிபத்தியங்கள் என்றாகிவிட்டபின் அதனை முறியடித்து விடுதலையை சாதிப்பது என்பது பாட்டாளி வர்க்கத் தலைமையொன்றினால் மட்டுமே முடியும். ஏனெனில் அது ஒன்று மட்டுமே நவீன சமுதாயத்தின் தொழில் வளர்ச்சியில் புதிதாகத் தோன்றி தினமும் வளர்ந்து பெருகும் வர்க்கமாகும். இதர தனிச்சொத்து வர்க்கங்கள் அனைத்தும் ஒட்டாண்டியாகி தினமும் அழிந்து கொண்டிருப்பவை. சகல ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் நேரெதிராக நின்று கொண்டு கர்ணகரூரமாக எந்தவித சஞ்சலத்திற்கும் ஊசலாட்டத்திற்கும் இடமின்றி போரிட்டுக் கொண்டிருக்கும் வர்க்கமாகும். தமிழ்த் தேசிய முதலாளி உள்ளிட்ட இதர சமூகத்தட்டுக்களிற்கும் இந்த எதிரிகளை எதிர்க்கும் தேவையும் இன விடுதலைத் தேவையும் இருந்தாலும் அவைகள் இவைகளின் நேரடியான பரம எதிரிகளல்ல. இறுதிவரை இன விடுதலைக்கு இட்டுச் செல்பவையல்ல. நவீன பாட்டாளி உதயமானபின்

இன விடுதலைக்குத் தலைமை அளிக்கும் பாத்திரத்தை இழந்து ஊசலாடும் வரலாற்றுத்தன்மை உடையதாய் அது மாறிவிட்டது. இந்திய அரசை எதிர்த்த நாகாவின் மீசோ தலைமையும், மீசோராமின் லால்டெங்கா தலைமையும், அசாம் அகாலிகளும் நடாத்தும் பேரங்கள் கூட இதனை நிரூபிக்கும்.

பழைய காலத்தில் இன விடுதலை என்பது அந்நிய இன நிலப்பிரபுத்துவ சாம்ராஜ்ய போரகளை மட்டும் எதிர்க்க வேண்டியதாய் இருந்தது. அன்று அது மட்டுமே இன விடுதலையின் எதிரியாய் இருந்தது. நிலப்பிரபுத்துவ போரசு எவ்வளவு பெரிதாக வலுவாக இருந்தாலும் நவீன தொழில் வளர்ச்சி சாதனங்களின் தேசிய முதலாளிகள் முன்னால் தாக்குப் பிடிக்க கூடியதல்ல. எனவே தேசிய முதலாளி தன் இனத்தை திரட்டிப் போராடி இன விடுதலையை சாதிக்க முடிந்தது. ஆனால் இன்றைய இன விடுதலையின் எதிரிகளோ அந்நிய நிலப்பிரபுத்துவ சாம்ராஜ்ய போராசுகளல்ல. மாறாக தேசிய முதலாளிகளை விட பல மடங்கு நவீன தொழில் வளர்ச்சி அடைந்து வலுவாய் நிற்கும் இரு வல்லரசுகளும் அதற்கு துணை போகும் தரகு முதலாளிகளும் நிலப்பிரபுக்களும் ஆகும். ஏனவே தன்னை விட நவீனமான வலுவான வல்லரசைக் கண்டு தேசிய முதலாளி மலைக்கின்றான். மறுபக்கமோ அன்று தொலாழி தனக்கென தனிக்கட்சியோ இயக்கமோ எதுவுமின்றி தன் இன தேசிய முதலாளியின் எடுபடியாக ஒன்றிணைந்து அணிதிரண்டான்.

ஆனால் இன்றோ விழிப்படைந்து தனது நலனை சாதிக்க தனிக்கட்சி தனி இயக்கம் தொடங்கி போராடி வருகின்றான். இந்நிலையில் அந்நிய வல்லரசுகளைத் தேசிய முதலாளி தூக்கி எறிந்தால் அதன்பின், பாட்டாளி தன்னை தூக்கி எறிந்து விடுவானோ என மிரண்டு தன் மொழி இனத்தை நசுக்கும் அந்நிய சக்திகளை துரத்தியடிக்கவும் தயங்குகின்றான். எனவே இறுதிவரையில் உறுதியான இனவிடுதலை யுத்தத் தலைமையை ஏற்கும் நிலையில் தேசிய முதலாளி இல்லை. துமிழ் தேசிய முதலாளிகளின் நிலையும் அதுவே. ஏனினும் இன விடுதலைத் தேவையால் அச்சமுகத் தட்டுக்களும் இன விடுதலை இயக்கத்தைத் தொடக்கலாம்: நடத்தலாம். ஆனால் அதன் தலைமையிலான இன விடுதலை, பாட்டாளி தலைமையிலான இன விடுதலையிலிருந்து வேறுபட்டதாக இருக்கும். இதற்குக் காரணம் இன விடுதலையின் ஒட்டுமொத்த எதிரிகளையும் எதிர்க்கும் அடிப்படை அம்சத்தில் ஒன்றுபட்டாலும், பல்வேறு சமூகத்தட்டுக்கள் என்ற ரீதியில் நலன்கள் வேறுபடுவதேயாகும். அது பல அம்சங்களிலும் பிரதிபலிக்கிறது.

முதலாவதாக பாட்டாளி வர்க்கம் தனது இறுதி இலட்சியமென்னும் பொதுவுடமை இலட்சியத்தை நோக்கி செல்ல அது இந்த எதிரிகளை

எதிாத்து நடாத்தும் புதிய ஜனநாயகப் புரட்சியின் முக்கிய அம்சங்களில் ஒன்றாக இன விடுதலை யுத்தத்தை நடாத்துகின்றது. தேசிய முதலாளிகளுக்கோ இன விடுதலைக்கு அடுத்து நடத்தும் புரட்சிகளோ இறுதி இலட்சியமோ இல்லை.

இரண்டாவதாக பாட்டாளி வர்க்கம் சிங்கள இனம் உட்பட எல்லா இனங்களிலுமுள்ள பாட்டாளினையும், உழைக்கும் மக்களையும் சகோதரர்களையும் நண்பர்களாகவும் தோழர்களாகவும் பார்க்கிறது. அவர்களை விடுவிப்பதில் தனக்கும் பங்குண்டு என கருதுகின்றது. இன்னும் சொல்லப்போனால் தனது விடுதலையே அவர்களின் விடுதலையில் தங்கியிருக்கிறது அடங்கியிருக்கிறது என்றும், அவர்களையும் விடுவிக்க வேண்டுமென்றும் கருதுகிறது. அதற்காக அவர்களுடன் ஒன்றுபட வேண்மென்றும் கருதுகிறது. அவர்களுடன் ஒன்றுபடவேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுத்துகின்றது. அந்த நோக்கில் சம உரிமைகளும் பிரிந்து செல்லும் உரிமையுமுடைய சுயநிர்ணய உரிமையும் அடைவதே இன ஒடுக்குமுறையை ஒழிக்கும் என நம்புகின்றது. ஆனால், தேசிய முதலாளிகளோ சிங்கள இனத்தின் பாட்டாளி உட்பட்ட உழைக்கும் மக்கள் அனைவரையுமே எதிரியாக கருதுகின்றனர். அந்த இனம் முழுவதின் மீதும் நம்பிக்கையின்றி அக்கறையற்று இனத்தையே எதிரியாக கருதி அவர்களுடன் ஒன்றுபட முடியும் என்ற நம்பிக்கையின்றி ஒட்டுமொத்தமாக அவர்களிடமிருந்து துண்டித்துக் கொள்ளும் தனிநாடு கோரிக்கையையே முன் வைக்கின்றது.

இருப்பினும் இவர்களுக்கும் இவர்களது தனிநாடு கோரிக்கைக்கும், இன விடுதலையின் ஒட்டுமொத்த எதிரிகளே எதிரிகளாகின்றனர் என்ற காரணத்தால் அதுவும் இன விடுதலையே ஆகின்றது. ஒன்றன் இன ஒடுக்கலை மட்டும் எதிர்த்து மற்றதன் இன ஒடுக்கலுக்கு வழி வகுக்கும் தரகு சக்திகளின் தனிநாடு கோரிக்கையிலிருந்து இது அடிப்படை குணாம்சரீதியில் வேறுபட்டது. அதாவது இன விடுதலையின் ஒட்டுமொத்த எதிரிகளையும் எதிர்த்து இன விடுதலையடைய வேண்டிய தேவையிலும் அதற்கான முயற்சியிலும் இருக்க கூடியதென்பதால் இதன் தனிநாடு கோரிக்கை தரகு சக்திகளின் தனிநாடு கோரிக்கையிலிருந்து வேறுபடும் இன விடுதலைத் தன்மையை உடையது. எனவே ஆதரிக்கவேண்டிய நட்பு சக்தியாகிறது.

அடுத்து பாட்டாளி வர்க்கம் ஒன்ற மட்டுமே மக்கள்மீது முழு நம்பிக்கை வைத்து, அவர்களைச் சார்ந்து அவர்களைத் திரட்டி படையாக மாற்றி வெற்றி அடையும் மக்கள் யுத்த பாதையை மேற்கொள்ளுவான். ஆனால் தேசிய முதலாளியோ தன் இன மக்கள்மீது கூட நம்பிக்கையின்றி பணம், ஆயுதத்தின் மீது அதிக நம்பிக்கை வைத்து அதைப்பெற வேண்டி பேரம், சரணடைவைக்கூட செய்வான். எனவே இன விடுதலையின்

இறுதிவரையிலான உறுதியான தலைமையாய் இருக்கமாட்டான். இவர்களின் உறுதியற்ற தலைமையை புரிந்து கொண்டு அதே நேரத்தில் ஓட்டுமொத்த எதிரிகளையும் எதிர்க்கின்றவரையில் இனவிடுதலையம்சம் உள்ளடங்கியிருப்பதால் இவர்களை - இவர்களது தலைமையையல்ல - ஆதரிப்பதென்பது பாட்டாளி வர்க்கத்தின் கட்டாய கடமையாகிறது.

பொதுவாக இனவிடுதலை இயக்கத்தின் எதிரிகளையும், நண்பர்களையும், தலைமையையும் தீர்மானித்த பின் அதன் இலட்சியத்தை சாதிக்கக்கூடிய பாதையைப் பற்றி பரிசீலிக்க வேண்டி இருக்கின்றது.

இந்தியா, இலங்கை போன்ற பின்தங்கிய விவசாய நாடுகளில் பாதை என்பது ஓட்டுப்பாதையாக இருக்கமுடியாது. காரணமென்னவெனில் இவைகள் அனைத்தும் முன்பு குடியேற்ற நாடுகளாக இருந்தவைகளாகும். போலியாக சுகந்திரம் என்ற பெயரில் அந்நிய சக்திகளின் தரகுக் கும்பல்களே ஆளும் நாடுகளாகும். எனவே பிரிட்டன், இரஷ்யா போன்ற சுகந்திர நாடுகளின் சட்டசபை பாராளுமன்றத்தையுடையவையல்ல. அதாவது சுகந்திர நாடு என்றபடியால் ஆங்கில இனம் ஆளும் இனமாயும் அயர்லாந்து இனம் அடிமை இனமாயும், மாரஸ்ய இனம் ஆளும் இனமாயும் இதர இனங்கள் அடிமை இனமாயும் ஆளப்பட்டது போன்று ஆளப்படுபவைகளல்ல. அதாவது குடியேற்ற நாடுகளாயிருந்து பின்னர் தரகு கூட்டத்திடம் ஆட்சியதிகாரமாற்றம் செய்யப்பட்டிருப்பதால் என்னதான் பாராளுமன்ற சட்டசபை வேடங்கள் போடப்பட்டாலும், இந்தி இனமோ சிங்கள இனமோ சுகந்திர ஆளும் இனங்களல்ல. மாறாக குடியேற்ற தரகுக் கும்பல்களின் மூலம் அந்நிய அமெரிக்க இரஷ்ய வல்லரசுகளுக்கு அடிமைப்பட்டுக் கிடக்கும் இனம். உலக வங்கி நிபந்தனைகளையோ இரஷ்ய அமெரிக்க வல்லரசுகளையோ மொத்தமாக எதிர்த்து செயல்பட முடியாமல் அடிமைப்பட்டுக் கிடக்கும் இனங்களாகும். எனவே இறுதி முடிவை எடுக்கும் சுகந்திர நாடுகளாயல்லாத நாடுகளின் சட்டசபை பாராளுமன்றத்தில் பங்கெடுத்துப் பயன் என்ன?

ஒன்றினைக்கப்படாத தொழில் வளர்ச்சியையுடைய கிராமப்புற விவசாயமும், சிறியளவிலான தொழில் வளர்ச்சியும் உடைய எமது நாட்டில் ஓட்டு மொத்த ஆயுத எழுச்சியை நடாத்த முடியாது (பொது வேலை நிறுத்தம் முதலியன). நாட்டின் எந்த மூலை பாதிக்கப்பட்டாலும் பாதிக்கப்படாத இதரப் பகுதியைக் கொண்டு வருடக் கணக்கில் எதிரியால் ஓடுக்குமுறையை நடாத்த முடியும். இத்தகைய நாடுகளில் வருடக்கணக்கில் தாக்குப்பிடித்து எதிரியை வீழ்த்தும் மக்கள் யுத்தப் பாதையையே நாம் மேற்கொள்ள வேண்டும். தொழில் வளர்ச்சியடைந்த ஏகாதிபத்திய நாடுகளிலேயே ஆயுத எழுச்சிப் பாதையும், சட்டசபை பாராளுமன்ற பங்கெடுப்பும் முன்வைக்க முடியும்.

ஓட்டுப் பாதையென்பது இருக்கின்ற சட்டம், நீதிமன்றம், இராணுவத்தின் மீது நம்பிக்கை வைத்து அகிம்சை முறையில் இன விடுதலையை யடைய முடியும் என்பதாகும். எதிரியின் அமைப்பு ரீதியான ஆயுதபாணியான பயிற்சி பெற்ற இராணுவ வல்லமையைக் கணக்கில் எடுக்காது பின்பற்றப்படும் தற்கொலைச் சரணாகதிப் பாதையாகும்.

அடுத்து அமைப்பு பற்றிய பிரச்சனை எழுகிறது. வலுவான எதிரியை எதிர்த்து யுத்தம் தொடுக்க வெளிப்படை அமைப்பு எதையும் எதிரி அனுமதிக்கமாட்டான். அனுமதித்தாலும் அது மிகமிக தற்காலிகமே. எனவே இறுதிவரை தாக்குப்பிடித்து நின்று இன விடுதலை இலட்சியத்தை சாதிக்க இரகசிய கட்சி அமைப்பு முறையே தலைமை அமைப்பாக இருக்க முடியும். இல்லையேல் எதிரியால் எந்நேரமும் நசுக்கப்பட்டு விடுதலை இயக்கம் அழிக்கப்படும்.

எதிரிகள்:

அமெரிக்க, இரஷ்ய வல்லரசுகள், அதன் குட்டி நாடுகள், சிங்கள தமிழ் தரகு முதலாளிகள், நிலப்பிரபுக்கள்.

நண்பர்கள்:

தமிழினத்திலுள்ள தேசிய முதலாளிகள் உள்ளிட்ட உழைக்கும் மக்கள், சிங்கள உழைக்கும் மக்கள்.

தலைமை:

சுயநிர்ணய உரிமையுடைய பாட்டாளி வர்க்கம்.

பாதை:

ஓட்டுப் பாதையை நிராகரித்த போராட்டப் பாதை, மக்கள் யுத்தப் பாதை.

அமைப்பு:

இரகசியக் கட்சியை தலைமை அமைப்பாகக் கொண்ட பல வெளிப்படை அமைப்புக்கள்.

இவை அனைத்தும் விரிவான விவாதத்திற்குப் பின்னர் அவர் சொன்னார் இவர் சொன்னார் என்பதற்காக இல்லாமல் சுய புத்தியுடன் சரியான முடிவுகளை எடுத்து நிதானமான நீண்டகாலத் தயாரிப்பில் (மக்களை அணி திரட்டுவதில் - மக்களுக்கு அரசியல் அறிவு புகட்டும் வேலையில்) முகாமையான கவனம் எடுத்து இயங்கவைக்கும் நோக்கில் இது வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

அதிரடி நடவடிக்கை உணர்ச்சிவசப்பட்டு டாஸ்டூஸ் என்ற வீரதீரச் செயல் எதுவும் பயன் தராது. சமீபகால சம்பவங்கள் அதையே எமக்கு வலியுறுத்துகின்றது.

ஒத்த கருத்துடைய இயக்கங்களுடன் ஒத்துழைத்து (அதற்காக ஒரு முடிவும் இல்லாமல் ஒன்று சேர்வது அல்ல) எங்கள் கொள்கைத் திட்டத்திற்கும் அவர்களது கொள்கைத் திட்டத்திற்கும் என்ன வேறுபாடு, ஒற்றுமை என்பவற்றை ஆராய்ந்து எது சரி, எது பிழை என்ற முடிவுக்கு வந்து சரியான வழியில் தொடர்ந்து போராட்டத்தை முன்னெடுக்கும் அவசியத்தை உணர்ந்து இவ் வெளியீடு விரிவான விவாத, விமர்சனங்களுக்கு விடப்படுகிறது.